

[Niels Frederiksen.]

min Opfattelse ligger Forholdet saadan, at en Kamp, en Forhandling om Lønnens Satser i den kommende Tid ikke alene er afhængig af de politiske Forhold, som gør sig gældende her indenfor Landets Grænser, men hele vort økonomiske Liv er ogsaa i højeste Grad bestemt af Forløbet af de Forhandlinger, der forestaar udadtil.

Naar Tilstanden er en saadan, forekommer det mit Parti, at det vil være baade klogt og nødvendigt, at Lovgivningsmagten prøver paa at forhindre, at vi kommer ud i en Lockout med paafølgende Strejker, Erhvervslammelse, øgede Udgifter og Tab paa alle Omraader, og prøver paa at fortsætte Muligheden for at gennemføre en erhvervsmæssig Politik, der tilstræber de Forandringer i de bestaaende Tilstande, som er udtrykt i den Række af Forslag, der er fremsat af Regeringen med Støtte af Flertalspartierne i denne Sal.

Men der er jo et andet Forhold, der efter min Opfattelse vejer meget til det foreliggende Lovforslags Fordel, det nemlig, at der vel neppe er nogen, der mener, at man ved en politisk Handling med eet Slag kan ændre de Vanskeligheder, som den danske Befolkning i Øjeblikket er ude for. Det højeste, man kan naa, er dog at forbedre Forholdene og mildne Tilstanden.

Vi staar med en Arbejdsløsehær af det Omfang, som gentagne Gange er antydet. Alle uden Undtagelse erkender vist, at de Værdier, der gaar tabt ved den Arbejdsløshed, der hersker, de menneskelige Værdier, der gaar til Spilde, er af et Omfang, som maa vække i alt Fald Forstaaelse og Interesse hos alle Borgere. Af de Forhandlinger, der er ført, og af de Forslag, der er fremsat, fremgaar det, at man sikkert fra alle Sider er villig til at yde betydelige Ofre for at faa Arbejde i Gang, at Samfundet er tjent med og at man er villig til at give betydelige Bidrag til, at de arbejdsløse Hænder kan blive beskæftiget ved Arbejde, der maaske i Øjeblikket ikke er rentabelt, men alligevel for Samfundet er nyttigt, bedrende Tilstandene paa mange forskellige Omraader, der ligger udenfor selve Beskæftigelsen. Det forekommer os, at det Arbejde vil blive umuligt i det Øjeblik, Organisationerne kaster sig ud i en Lønkamp under en Tilstand som den foreliggende.

For mit Parti staar det saa klart, at det, der kan gøres for at formindske Arbejdsløsheden, for at faa nyttigt Arbejde igangsat, er noget af det vigtigste og nødvendige, og ud fra den Betragtning maa

vi naturligvis give et Lovforslag som det foreliggende vor Tilslutning.

Naar dertil føjes, at en vis Ro paa Arbejdsmarkedet og en vis Tid, inden man med Nytte kan føre en Lønkamp, maa vindes, fordi Bestræbelserne for at ændre Prisforholdene, og dermed Lønværdien, tager sin Tid, er det berettiget, at Lovforslaget spænder over en vis Tid. Det maa være klart for enhver, at ændrede Tilstande paa Markedet og i Omsætningen vil kræve sin Tid, inden de fæstner sig i en vis Prisdannelse, baade paa det pengepolitiske og paa det prismæssige Omraade, og ud fra de Betragtninger kan vort Parti anbefale ogsaa Forslagets Tidsfrist.

Dernæst følger jeg til, at efter vor Opfattelse vilde det være ønskeligt, om det i § 3 foreslaaede Nævn kunde overveje hele det Spørgsmaal, hvorom det foreliggende Lovforslag drejer sig, med det Resultat, at der kunde skabes en Løsning for Statens Varetagelse af sine Interesser i fremtidige Lønkonflikter, Konflikter, der i mange Tilfælde, ja, i næsten alle, fører til Tab for alle og til Gevinst for ingen. Ud fra vor Opfattelse af Samfundets baade Ret og Pligt til at afværge Enkeltmænds eller Organisationers Kamplyst til Samfundets indre Ødelæggelse kan vi fuldt og helt give den Tanke vor Tilslutning, som er udtrykt i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke falde for Fristelsen til at optage en Diskussion om Fortidens Politik paa det erhvervsmæssige Omraade. Tiden er ikke dertil, og de af Oppositionspartiernes Ordførere fremsatte Paastande har man jo hørt gentagne Gange, de bliver ikke rigtigere deraf. Man kunde jo stille det Spørgsmaal: Hvad agter man egentlig f. Eks. fra Partiet Venstres Side at foreslaa? Thi blot at give en Antydning af Forslag, der vilde medføre, at Arbejde kom i Gang, Rentabilitet opnaaedes, lysere og bedre Tider for Samfundet oprandt, dybtgaaende og vidtgaaende Reforme, der betingede dristig Handling — alt det er jo smukke, stolte Ord, men der mangler een Ting, nemlig Gerning, bag de stolte Ord.

Ikke en eneste Gang har noget af Oppositionspartierne fremsat Planer og Reforme, der blot havde tilnærmelsesvis Sandsynlighed for at føre til det Resultat, man antydede. Naar jeg sidder og hører paa saadanne stolte Ord og ved, hvad Handling der ligger bagved, bliver jeg derfor ikke i mindste Maade imponeret, tilmed naar jeg husker, at hver Gang man stod overfor Oppositionens Indsats paa